

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ स्ववशे इति सुलभं त्वं स्पष्टं ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति
 कच्चिद्द्विदिनतेशोको राजन्युन्नविनाशजः ॥ कच्चिज्ज्ञानानि सर्वाणि सुप्रसन्नानि तेन घ ॥ ३ ॥ कच्चिद्द्विदिहं कृत्वा चरस्यारण्यकं विधिं ॥ कच्चिद्द्यूश्चगांधारीन
 शोकेनाभिभूयते ॥ ४ ॥ महाप्रज्ञाबुद्धिमतो देवो धर्मार्थदर्शनी ॥ आगमापायतत्त्वज्ञाकच्चिदेवानशोचति ॥ ५ ॥ कच्चिकुंती च राजंस्त्वांशुश्रूषत्यनहं कृता ॥
 यापरित्यज्यस्वंपुत्रं गुरुश्रूषणं रता ॥ ६ ॥ कच्चिद्धर्मसुतो राजा त्वया प्रत्यभिर्नंदितः ॥ भीमार्जुनयमाश्चैव कच्चिदेते पि सांत्विताः ॥ ७ ॥ कच्चिन्नंदसि हृत्त्वैतान्
 कच्चित्ते निर्मलं मनः ॥ कच्चिच्च शुद्धभावो सिजातज्ञानो नराधिप ॥ ८ ॥ एतद्विचित्रितं श्रेष्ठं सर्वभूतेषु भारत ॥ निर्वैरतामहाराज सत्यमक्रोध एव च ॥ ९ ॥ कच्चित्ते
 न च मोहोऽस्ति वनवासेन भारत ॥ स्ववशे वन्यमन्नं वा उपवासोऽपि वा भवेत् ॥ १० ॥ विदितं चापि राजेंद्रविदुरस्य महात्मनः ॥ गमनं विधिनानेन धर्मस्य सुमहा
 त्मनः ॥ ११ ॥ मांडव्यशपाद्धि स वै धर्मो विदुरतांगतः ॥ महाबुद्धिर्महायोगी महात्मा सुमहामनाः ॥ १२ ॥ बृहस्पतिर्वादे वेपथुशुक्रो वाप्यसुरेषु च ॥ न तथा बुद्धि
 संपन्नो यथा स पुरुषर्षभः ॥ १३ ॥ तपो बलव्ययं कृत्वा सुचिरात्संभृतं तदा ॥ मांडव्ये नर्षिणा धर्मोऽत्यभिभूतः सनातनः ॥ १४ ॥ नियोगाद्ब्रह्मणः पूर्वमया स्वैनवले
 न च ॥ वैचित्रवीर्यकेक्षेत्रे जातः स सुमहामतिः ॥ १५ ॥ भ्राता तव महाराज देवदेवः सनातनः ॥ धारणात्मन साध्यानां धर्मकवयो विदुः ॥ १६ ॥ सत्येन संवर्धय
 तियोदमेन शमेन च ॥ अहिंसाया च दानेन तप्यमानः सनातनः ॥ १७ ॥ येन योगबलाज्जातः कुरु राजोऽयुधिष्ठिरः ॥ धर्मइत्येष नृपते प्राज्ञेनामित बुद्धिना ॥ १८ ॥
 यथा वा द्विर्थावायु र्यथापः पृथिवी यथा ॥ यथा काशं तथा धर्म इह चा मुत्र च स्थितः ॥ १९ ॥ सर्वगश्चैव राजेंद्र सर्वव्याप्य चराचरं ॥ हृष्यते देवदेवैः स सिद्धिर्निर्मुक्त
 कल्मषैः ॥ २० ॥ याहि धर्मः स विदुरो विदुरो यः स पांडवः ॥ स एष राज नृश्यस्ते पांडवः प्रेष्यवत्स्थितः ॥ २१ ॥ प्रविष्टः समहात्मानं भ्राता ते बुद्धिस्ततमः ॥ हृष्ट्वाम
 हात्मा कौतये महाराजो गबलान्वितः ॥ २२ ॥ त्वां चापि श्रेयसायोक्ष्ये न चिराद्भूतर्षभ ॥ संशयच्छेद नार्थाय प्राप्तं मां विद्धि पुत्रक ॥ २३ ॥ न कृतं यैः पुरा कैश्चि कर्म
 लोके महर्षिभिः ॥ आश्चर्यभूतं तपसः फलं तद्दर्शयामिवः ॥ २४ ॥ किमिच्छसि महीपाल मत्तः प्राप्तुमर्भोऽस्ति ॥ द्रुंस्प्रष्टुमथ श्रोतुं तत्कर्ता स्मितवानघ ॥ २५ ॥
 इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासपर्वणि व्यासवाक्ये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ समाप्तं चाश्रमवासपर्वं ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥

आश्रमवा ० नैलकंठीये भारत गावदीपे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ३१ ॥